

LLEI 20/1985, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència.

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya – DOGC núm. 572 – 07/08/1985

El President de la Generalitat de Catalunya:

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

La dependència originada pel consum de diversos tipus de substàncies psicoorgànicament actives és avui a Catalunya un fenomen social amb caràcter epidèmic, sobre el qual els poders públics i tota la societat han d'actuar amb fermesa per alleujar-ne els efectes nocius, tant pel que fa a la salut individuals com pel que fa al benestar col·lectiu.

L'ús de drogues no institucionalitzades, especialment, l'heroïna, la cocaïna i els derivats de la cannabis, és malauradament estès entre nosaltres, i la conflictivitat i la inseguretat que genera son motiu de gran preocupació social. Aquest fenomen, afavorit pel tràfic il·legal fomentat pels narcotraficants, té un origen divers, en el qual intervenen sens dubte la transformació de les condicions de vida., l'alienació i la manca de perspectives socials. És especialment dolorós contemplar fins a quin punt s'ha estès el consum de drogues originadores de toxicomania tan perilloses com l'heroïna i la cocaïna. També determinats productes emprats inicialment com a medicaments creen de vegades situacions de dependència anàlogues a les originades per les drogues no institucionalitzades.

Altrament, és ben sabut que l'elevat consum de begudes alcohòliques és un dels principals factors afavoridors de l'aparició de problemes socials i de problemes de salut. La importància d'aquests problemes guarda correlació amb el nivell del consum per habitant, i és preocupant de constatar que a Catalunya aquest nivell ha augmentat considerablement en el decurs dels últims vint anys, especialment pel que fa als productes destil·lats d'alta graduació.

També s'ha incrementat el consum de tabac a Catalunya, especialment entre els joves i les dones. Les malalties relacionades amb aquest producte son causes importants d'incapacitat laboral i de mort prematura, de manera que avui la lluita contra el tabaquisme ha d'ésser considerada com un programa prioritari de prevenció per a millorar la salut i expectativa de la vida.

Aquesta Llei atén d'una manera global les vessants preventives i assistencials, tant pel que fa a les diferents substàncies com pel que fa a les mesures a prendre.

La tasca preventiva és cabdal i bàsica en matèria de dependències, sense ella la posada en marxa de recursos assistencials específics fóra fins a un cert punt poc satisfactòria. Per això aquesta Llei preveu en un primer terme les accions preventives com a graó essencial en la lluita contra les dependències.

Dins l'àmbit de la prevenció, aquesta Llei té una cura especial a disposar mesures adreçades als infants i las joves, ja que l'edat en la què es forgen els valors és quan cal promoure uns hàbits saludables de vida, i estableix també certes mesures limitatives de cara a la protecció dels joves, dels grups socials més vulnerables i de tota la població en general per tal de reduir la promoció, la venda i el consum dels productes que generen dependència als límits que la preservació de la salut i el benestar col·lectiu exigeixen.

Es potencia l'adequació de recursos destinats a l'atenció de les persones amb dependències i s'estableixen les bases per a la planificació, l'ordenació i la coordinació de tots els serveis, tot això dins l'actual sistema assistencial. Especialment s'impulsa l'assistència al nivell primari, i es fixa una sistemàtica assistencial que enllaça a bastament el procés sanitari amb el de serveis socials.

Aquesta Llei facilita l'aprofitament, la consolidació i la coordinació dels recursos existents.

Aquesta Llei estructura també un conjunt de mecanismes que han de permetre d'afrontar

aquells problemes amb criteris científics i ensem respectuosos de les llibertats personals, i té com a grans objectius la preservació i la millora de la salut pública i la consecució del benestar social.

Com a principi fonamental en la lluita contra les dependències i llurs efectes, cal que els poders públics i tota la població s'esforcin i col·laborin amb voluntat solidària i diligència en la consecució d'un bon clima social i d'un ampli conjunt d'estructures educatives, culturals, econòmiques, laborals i polítiques, i que reconguin en les mesures limitatives i assistencials uns efectes pal·liatius.

Aquesta Llei respon al mandat que l'article 43.2 de la Constitució Espanyola fa als poders públics per tal de que organitzin i tutel·lin la salut pública mitjançant mesures preventives i mitjançant les prestacions i els serveis necessaris, i es promulga com a desplegament de les competències que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en matèria d'higiene, de sanitat, d'assistència social, de règim local, de joventut, de comerç interior, d'institucions penitenciàries, de publicitat, d'estadística i d'investigació.

Títol I

De l'objecte de la Llei

Article 1

Aquesta Llei té per objecte d'establir i regular, dins el marc de les competències que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya assigna a la Generalitat en l'àmbit territorial de Catalunya, les mesures i les accions que han de permetre una actuació efectiva de les Administracions públiques de Catalunya en el camp de la prevenció i l'assistència de les situacions a que donen lloc les substàncies que poden generar dependència a fi de coadjuvar a l'esforç solidari de tota de la societat per millorar l'atenció social i sanitària de les persones afectades per la problemàtica generada per l'ús o l'abús d'aquestes substàncies.

Article 2

1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei s'estén a les accions de promoció, de l'accés, de la informació, de l'educació sanitària, de l'atenció, de l'assistència, de la rehabilitació i de la reinserció en matèria de substàncies que poden generar dependència.

2. L'exercici de qualsevol de les accions incloses en el punt 1, tant individuals com col·lectives, de la titularitat pública o privada, és subjecte a les prescripcions d'aquesta Llei.

Article 3

1. Les substàncies que poden generar dependència considerades per aquesta Llei són les drogues no institucionalitzades, les begudes alcohòliques, el tabac, certs medicaments i alguns productes d'ús industrial o divers.

2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

a) Droga: la substància que, administrada a l'organisme, és capaç d'originar una dependència, provocar canvis en la conducta i de produir efectes perniciosos sobre la salut.

b) Drogues no institucionalitzades: l'heroïna, la cocaïna, la *cannabis* i els seus derivats, l'àcid lisèrgic i altres drogues d'ús no integrat en l'estructura social.

c) Dependència: estat psicoorgànic que resulta de la absorció repetida d'una substància caracteritzat pel desencadenament en l'organisme de una sèrie de forces que impulsen al consum continuat de la dita substància.

d) Desintoxicació: procés terapèutic encaminat a trencar la intoxicació produïda per una substància exògena a l'organisme.

e) Deshabitució: procés terapèutic d'eliminació d'una dependència.

f) Rehabilitació: procés de recuperació dels aspectes de comportament individuals dins la societat.

g) Reinserció: Procés d'inserció d'una persona a la societat com a ciutadà responsable i autònom.

Títol II

De les mesures preventives generals

Article 4

1. El Consell Executiu ha de desplegar programes i accions d'informació i educació sanitàries de la població sobre els efectes nocius de les substàncies que poden generar dependència.

2. Aquestes actuacions s'han d'adreçar especialment als infants i als joves i també als col·lectius socials implicats.

3. El Consell Executiu ha d'impulsar l'actuació de l'Administració pública i ha de donar suport

a les iniciatives de la societat en aquestes matèries.

Article 5

En el marc de la planificació general sanitària i de serveis socials, el Consell Executiu ha de determinar les àrees territorials en les quals hi ha d'haver els serveis informatius que facilitin assessorament i orientació individuals, familiars i comunitaris sobre la prevenció i el tractament de les dependències, sens perjudici de les funcions d'informació i d'assessorament que han de complir els serveis en els quals s'atenen persones afectades per dependències.

Article 6

Els ens locals, dins l'àmbit de llur competència, han de desenvolupar accions d'informació i d'educació sanitària de la població en les matèries regulades per aquesta Llei, les quals accions han d'ésser coordinades necessàriament amb les actuacions del Consell Executiu en aquest camp.

Article 7

S'ha d'impulsar una acció social preventiva en relació amb les dependències i s'ha de promoure, amb prioritat, el proveïment dels serveis socials d'atenció primària en les zones on se'n detecta un alt grau d'incidència i on es dona un risc major de dependència.

Títol III

De les mesures de prevenció i assistència de la dependència de drogues no institucionalitzades

Article 8

Les accions que es fan a Catalunya dins l'àmbit de la informació i l'educació sanitàries, de l'assistència de les dependències de drogues no institucionalitzades i de la rehabilitació i la reinserció de les persones amb dependències s'han de basar en les directrius següents:

a) En totes les actuacions, especialment en les informatives i les educatives adreçades a les famílies i als responsables implicats, s'ha de prestar una atenció especial a les situacions en què el jove és més vulnerable

b) S'han d'arbitrar amb prioritat solucions preventives i assistencials per a la persona depenent de la droga i cal evitar en tot moment: que la identitat sigui afectada, un etiquetatge social, i una criminalització del subjecte. Cal afavorir també la intervenció més prompta possible dels serveis assistencials en els casos de dependència de drogues no institucionalitzades en joves i adolescents.

c) Tota persona afectada per la dependència de drogues no institucionalitzades necessita assistència i té el dret de sotmetre's al tractament sanitari i social més adequat per a superar la seva problemàtica i recuperar la seva plena autonomia.

d) Els equips terapèutics de desintoxicació ha d'ésser bàsicament de caràcter mèdic, i els de deshabitució, de rehabilitació i de reinserció han d'ésser pluridisciplinaris.

e) En el tractament terapèutic de les persones dependents d'aquestes drogues, s'ha de promoure l'actuació sobre tots els possibles integrants del medi social afectat.

f) S'han de coordinar els recursos sanitaris i de serveis socials de tot Catalunya per a dependències de drogues i s'ha de disposar la creació dels centres i els equipaments que siguin indispensables.

g) Per a les persones que han seguit un procés de desintoxicació i deshabitució de la droga s'ha de propugnar la rehabilitació psico-social adequada i la seva reinserció a la societat.

Article 9

1. El Consell Executiu ha de vetllar perquè les persones que presenten dependència de drogues no institucionalitzades puguin rebre l'atenció i l'assistència sanitàries i socials.

2. Als efectes d'assistència, hom considera la dependència de drogues no institucionalitzades com una malaltia comuna.

3. Les persones afectades per la dependència de drogues no institucionalitzades poden rebre sempre voluntàriament l'assistència sanitària i social, sens perjudici de les determinacions judicials ni d'allò que estableixen les disposicions legals que es refereixen a aquesta matèria.

Article 10

1. En els centres hospitalaris de Catalunya que atenen urgències generals s'ha de prestar una atenció urgent per intoxicació aguda o per manifestacions psicoorgàniques originades per la dependència de drogues no institucionalitzades.

2. Els hospitals especialitzats i els hospitals generals que hom determini per reglament, dels sector públic o que hi són vinculats, mitjançant concert o conveni, han de disposar d'una unitat de desintoxicació, amb llits per a internament, dins una àrea reservada de l'hospital.

3. La desintoxicació de malalts amb dependència de drogues no institucionalitzades també es pot efectuar, en règim ambulatori, en els centres a què es refereix el punt 2 i en aquells que hi siguin autoritzats.

4. Les mesures d'atenció i d'assistència especificades en aquest article abasten els àmbits d'actuació funcional i territorial de cada centre i de cada servei.

Article 11

1. El Consell Executiu ha de promoure el desplegament de les accions assistencials per a la desintoxicació i la deshabitació de les persones amb dependència de drogues no institucionalitzades en els serveis assistencials primaris, mitjançant l'establiment de programes, l'adequació de llurs equips professionals i l'habilitació de locals.

2. Les terapèutiques ambulatories, les comunitats terapèutiques i els altres procediments de desintoxicació i de deshabitació prestats per institucions públiques o privades han de complir la normativa dictada en virtut dels articles 35,36 i 37.

3. El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha de vetllar perquè en les comunitats terapèutiques no es puguin crear situacions de manca d'assistència mèdica i psicològica.

Article 12

Les entitats, les institucions i les persones que col·laboren sense finalitat de lucre en la rehabilitació i la reinserció de persones

afectades per dependència de drogues han d'ésser especialment considerades i reconegudes, d'acord amb la reglamentació que s'estableixi.

Article 13

1. El Departament de Sanitat i Seguretat Social, juntament amb el d'Ensenyament, ha d'adoptar mesures per a sensibilitzar els professionals de la sanitat i dels serveis socials i perfeccionar llur formació en relació amb la problemàtica de la dependència de drogues no institucionalitzades i per aconseguir l'assistència millor possible.

2. El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha de definir la funció dels centres sanitaris i de serveis socials, i especialment dels centres d'atenció primària, en relació amb l'educació sanitària i amb l'orientació, l'atenció i l'assistència de les persones amb dependència de drogues i llurs famílies.

Article 14

El Departament de Sanitat i Seguretat Social i el de Justícia han d'implantar programes de desintoxicació i deshabitació dels reclusos que presenten dependència de drogues no institucionalitzades. A aquest fi, cal dotar els establiments penitenciaris amb els mitjans adequats. Correspon al Departament de Justícia, en el marc de la legislació penitenciària, de prendre les mesures adequades per a evitar que entrin drogues en els establiments penitenciaris.

Títol IV

De les mesures de control de la promoció de begudes alcohòliques i de les mesures d'assistència en la dependència alcohòlica

Capítol 1

De les mesures de control

Article 15

1. La promoció pública de begudes alcohòliques, mitjançant fires, exposicions, mostres i activitats similar ha d'ésser feta en espais diferenciats quan té lloc dins d'altres manifestacions públiques.

2. En aquestes activitats de promoció no són permesos ni l'oferiment ni el tast gratuït de begudes alcohòliques.

3. Tampoc no s'hi ha de permetre l'accés a menors de setze anys.

Article 16

1. No és permès d'enviar ni de distribuir a menors de setze anys prospectes, cartells, invitacions i objectes de qualsevol mena en què s'anomenen begudes alcohòliques, les marques, les empreses productores o els establiments en que se'n fa el consum.

2. En les visites als centres de producció, elaboració i distribució de begudes alcohòliques, no són permesos ni l'ofertament ni el tast dels productes a menors de setze anys.

Article 17

Ni en els establiments de venda i de consum de begudes alcohòliques ni en altres llocs públics no és permès de vendre ni de subministrar als menors de setze anys cap mena de beguda alcohòlica.

Article 18

1. No és permès de vendre ni de consumir begudes alcohòliques de més de vint-i-tres graus centesimal en:

- a) Els centres sanitaris i llurs recintes.
- b) Els centres d'ensenyament superior.
- c) Els centres esportius a càrrec de l'Administració pública.

2. No és permès de vendre ni de consumir begudes alcohòliques en:

- a) Els locals i els centres per a infants i joves i els centres d'atenció social destinats a menors de setze anys.
- b) Els centres d'Educació General Bàsica, de Batxillerat Unificat Polivalent i de Formació Professional.
- c) Els centres d'atenció dels menors dependents del Departament de Justícia.
- d) Els locals de treball de les empreses de transports públics.

Article 19

1. Es prohibeixen totes les formes de publicitat de begudes alcohòliques de més de vint-i-tres graus centesimal en els mitjans de comunicació dependents de la Generalitat i en els mitjans de comunicació dependents de l'Administració local de Catalunya. Aquesta prohibició no inclou la publicitat indirecta que pot derivar de programes no específicament

publicitaris com ara les retransmissions esportives, per raó del patrocini o de la publicitat estàtica.

2. No és permesa la publicitat de begudes alcohòliques de més de vint-i-tres graus centesimal en:

- a) Els carrers, les places, els parcs, les carreteres i les altres vies públiques, en tanques, plafons, senyals i altres suports de publicitat exterior, llevat dels senyals indicatius propis dels centres de producció i venda.
- b) Els cinemes
- c) Els transports públics

Capítol II

De les mesures d'assistència

Article 20

1. El Consell Executiu ha de vetllar perquè les persones amb dependència de l'alcohol rebin l'atenció i l'assistència sanitària i social degudes.

2. Als efectes assistencials l'alcoholisme és considerat com una malaltia comuna.

3. Les persones amb dependència de l'alcohol poden rebre voluntàriament l'assistència sanitària i social, sens perjudici de les determinacions judicials ni d'allò que estableixen les disposicions legislatives sobre la matèria.

Article 21

1. En els centres hospitalaris de Catalunya que atenen urgències generals s'ha de prestar una atenció urgent per intoxicació aguda o per manifestacions psicoorgàniques originades per la dependència alcohòlica.

2. D'acord amb el que s'estableix per reglament, els hospitals especialitzats i els hospitals generals de Catalunya que hom determini, del sector públic o que hi són vinculats mitjançant concert o conveni, han de disposar de llits i d'una unitat d'internament per a la desintoxicació de malalts alcohòlics.

3. El tractament de persones afectades per alcoholisme es pot fer en règim d'ingrés hospitalari o amb caràcter ambulatori en els centres i els serveis autoritzats.

4. Les mesures d'atenció i d'assistència especificades en aquest article abasten àmbits

d'actuació funcional i territorial de cada centre i de cada servei.

Article 22

1. El Consell Executiu ha de potenciar el desplegament de les accions assistencials per a la desintoxicació i la deshabitació de les persones afectades per alcoholisme en els serveis assistencials primaris.

2. S'han de fomentar les mesures destinades a millorar la identificació i el tractament precoç del malalt alcohòlic.

3. Els centres i serveis que tenen cura de la desintoxicació i la deshabitació d'alcohòlics han de complir la normativa dictada en virtut dels articles 35, 36, 37.

Article 23

1. S'ha de propugnar l'adequada rehabilitació psico-social i la reinserció a la societat de les persones que han seguit un procés de desintoxicació i de deshabitació de l'alcohol. El Consell Executiu ha de promoure centres, tallers, equips de serveis socials i programes laborals i culturals que permetin d'aconseguir la rehabilitació i la reinserció damunt esmentades.

2. Les entitats, les institucions i les persones que col·laboren benèvolament o sense finalitat de lucre en la rehabilitació i la reinserció d'alcohòlics han d'ésser especialment considerades i reconegudes, d'acord amb la reglamentació que s'estableixi.

3. Les associacions d'autoajuda constituïdes per ex-alcohòlics han de rebre suport de l'Administració pública, la qual ha de facilitar el desplegament de llurs activitats.

Títol V

De les mesures de control de la promoció del tabac i altres mesures

Capítol I

De les mesures limitatives

Article 24

1. No és permès vendre tabac en:

- a) Els centres sanitaris.
- b) Els centres d'ensenyament.
- c) Els centres esportius a càrrec de l'Administració pública.

2. No és permès de vendre tabac a menors de setze anys.

3. No és poden distribuir mostres gratuïtes de tabac enlloc del territori de Catalunya.

Article 25

1. Es prohibeix la publicitat del tabac i dels seus productes relacionats amb el seu consum en els mitjans de comunicació dependents de la Generalitat i en els mitjans dependents de l'Administració local de Catalunya. Aquesta prohibició no inclou la publicitat indirecta que pot derivar de programes no específicament publicitaris, com ara les retransmissions esportives, per raó de patrocini o de la publicitat estàtica.

2. No és permesa la publicitat del tabac i dels productes relacionats amb el seu consum en:

- a) Els carrers, les places, els parcs, les carreteres i les altres vies públiques, en tanques, plafons, senyals i altres suports de publicitat exterior, llevat dels senyals indicatius propis dels centres de producció i de venda.
- b) En els cinemes i les sales d'espectacles.
- c) Els mitjans de transport públic.

Article 26

1. Es prohibeix de fumar en els mitjans de transport col·lectiu, tant urbà com interurbà, en què s'admeten viatger drets. Aquesta prohibició també s'aplica als funiculars, als telefèrics i als ascensors.

2. En els vehicles de transport col·lectiu interurbà dependents de la Generalitat en que no s'admeten viatger drets s'han de reservar per als no-fumadors la meitat dels seients. En els ferrocarrils dependents de la Generalitat aquesta reserva es pot establir per vagons complets.

3. Es prohibeix de fumar en els vehicles de transport escolar i en tots els vehicles destinats al transport de menors de setze anys.

4. Les entitats locals poden establir la prohibició de fumar en els vehicles autotaxi pertanyents a llur terme.

Article 27

1. No és permès de fumar en:

- a) Els centres sanitaris.

- b) Les llars d'infants i centres d'atenció social destinats a menors de setze anys.
- c) Els centres d'ensenyament.
- d) Les oficines de l'Administració pública destinades a l'atenció directa del públic.
- e) Les sales dels teatres i els cinemes i locals similars.

2. Els Directors dels centres a què es refereixen les lletres a) i c) del punt 1 poden establir àrees ben delimitades per a fumadors, d'acord amb la normativa establerta.

3. No és permès fumar tampoc:

- a) En els locals en els quals s'elaboren, es manipulen, es transformen, es preparen i es venen aliments, llevat dels locals que són destinats principalment al consum d'aliments.
- b) Als manipuladors d'aliments, d'acord amb la legislació sobre la matèria.

Article 29

El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha d'analitzar periòdicament, als efectes d'aquesta Llei, la quantitat de nicotina i la capacitat de formació de quitrans que contenen i de monòxid de carboni que produeixen els cigarrets de les menes de tabac habitualment venudes a Catalunya. Un informe d'aquesta anàlisi ha d'ésser fet públic i divulgat.

Article 30

El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha de promoure, dins el sistema sanitari de Catalunya, l'assistència a les persones que presenten afectació psicoorgànica per dependència del tabac.

Títol VI

D'altres dependències

Article 31

- 1. No és permesa la venda directa als menors de setze anys de coles i altres productes industrials inhalables amb efectes euforitzants o depressius.
- 2. El Consell Executiu ha de determinar per reglament la relació dels productes a què es refereix el punt 1.

Article 32

El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha d'elaborar i facilitar als usuaris dels serveis

sanitaris i als professionals de la sanitat informació actualitzada sobre la utilització a Catalunya de fàrmacs psicoactius i dels altres medicaments i productes capaços de produir dependència.

Títol VII

De les mesures d'ordenació i d'altres mesures generals

Capítol I

De l'ordenació

Article 33

1. El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha d'analitzar, planificar, i avaluar les necessitats, la demanda i els recursos pel que fa a les matèries que són objecte d'aquesta Llei. Aquest Departament ha de complir les dites funcions coordinadament amb els ens locals.

2. El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha d'elaborar un pla d'actuacions en el qual s'han d'aplegar de manera global les accions previstes per a un període triennal.

Article 34

1. Constitueixen el programa assistencial català per a dependències els centres i els serveis de titularitat de la Generalitat o gestionats per ella, els de les entitats locals de Catalunya i els de titularitat pública o privada que tenen un concert amb la Generalitat o en reben ajudes, destinats a la desintoxicació, la deshabitació, la rehabilitació i la reinserció.

2. Les entitats locals col·laboren en la definició de la planificació a què fa referència l'article 33

Article 35

1. El Departament de Sanitat i Seguretat Social enregistra els centres que, dins de l'àmbit territorial de la Generalitat, presten funcions d'atenció i d'assistència per a la desintoxicació, la deshabitació, la rehabilitació i la reinserció en aquesta matèria. La inscripció i l'autorització prèvies, d'acord amb el que s'estableix per reglament, són obligatòries per a poder prestar aquests serveis.

2. Els centres són subjectes a les mesures d'inspecció, de control, d'acreditació i d'informació estadística sanitària vigent.

Article 36

1. El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha d'establir un programa de registre, d'anàlisi, de tipificació i d'avaluació de les diferents modalitats terapèutiques, de rehabilitació i de reinserció susceptibles d'ésser aplicades a persones amb dependència de les drogues. L'enregistrament previ de la modalitat o les modalitats a emprar és obligatori per als centres públics i per als que volen establir un concert o conveni o bé gaudir d'alguna subvenció o ajuda pública.

2. Amb fins assistencials el dit Departament ha de determinar un laboratori de referència per a l'estandarització i la normalització de les determinades analítiques.

Article 37

El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha d'estructurar un sistema d'informació i vigilància sobre la freqüència assistencial, la morbiditat i la mortalitat per dependències, preservant el dret a l'anonimat.

Article 38

1. L' Institut Català de la Salut i l'Institut d'Assistència i Serveis Socials, en les matèries regulades per aquesta Llei, despleguen les competències que les pertocuen d'acord amb la Llei 12/1983, del 14 de juliol.

2. Especialment aquests Instituts tenen cura de la gradació, la continuïtat i el seguiment de l'assistència dels malalts, dins llurs àmbits d'actuació respectius.

Capítol II

De la coordinació

Article 39

1. El Consell Executiu ha de coordinar, planificar i ordenar les iniciatives privades i les del sector públic, en matèria de prevenció, d'atenció, d'assistència, de rehabilitació i de reinserció de les dependències regulades per aquesta Llei.

2. El Departament de Sanitat i Seguretat Social pot establir convenis i concerts amb les entitats públiques, amb entitats benèfiques privades sense afany de lucre i amb les entitats privades que tenen per objecte la prevenció i l'assistència en aquesta matèria. En

l'establiment dels concerts i els convenis el Departament ha de complir aquesta prelación.

Article 40

Es crea una comissió de coordinació i de lluita contra les dependències de drogues, la composició i el funcionament de la qual s'ha de determinar per reglament. N'ha d'ésser president el Conseller de Sanitat i Seguretat Social i hi han d'ésser representats els Departaments i els òrgans de la Generalitat, i també els de l'Administració local, implicats en la matèria.

Article 41

1. En funció de les Àrees territorials vigents en sanitat i en serveis socials, s'han d'establir comissions de participació integrades per les autoritats locals de l'àrea, per representants dels sindicats i de les associacions patronals més representatius, per les organitzacions i les associacions relacionades amb la matèria i pels professionals d'assistència, les quals comissions, a més de complir funcions d'anàlisi i de seguiment de la problemàtica de les dependències de drogues dins llur àmbit territorial, proposen als òrgans corresponents d'adoptar mesures més adequades.

2. Els municipis poden establir comissions locals dins llur àmbit competencial i territorial amb finalitats d'estudi, d'orientació de les actuacions públiques i de proposta d'accions als òrgans corresponents; aquestes comissions han d'actuar en coordinació amb les que preveu el punt 1.

Capítol III

De la recerca

Article 42

1. Dins l'àmbit d'aquesta Llei, el Departament de Sanitat i Seguretat Social:

a) Ha de fer enquestes periòdiques i estudis epidemiològics, econòmics i socials per a conèixer la prevalença, les implicacions i la problemàtica de les dependències.

b) Ha d'establir un servei de documentació sobre dependències, obert a tots els organismes públics i privats dedicats a l'estudi i l'assistència en aquesta àrea.

c) Ha d'elaborar un informe anual sobre la situació de les dependències a Catalunya.

2. El Consell Executiu ha de promoure línies de recerca, d'estudi i de formació en relació amb la problemàtica social, sanitària i econòmica relativa a les dependències.

3. Un comitè d'experts multidisciplinari, constituït per persones de reconeguda experiència en la prevenció i l'assistència de dependències, assessora el Departament de Sanitat i Seguretat Social perquè avalui les accions, els centres, les modalitats terapèutiques i els programes duts a terme a Catalunya.

Capítol IV

Del finançament

Article 43

1. El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha de comptar amb un fons econòmic per a la construcció, l'ampliació, la modificació i la reforma dels centres amb una estructura assistencial adequada per a assistir les persones afectades per dependències.

2. El Departament de Sanitat i Seguretat Social ha d'habilitar per reglament un sistema d'ajudes financeres per a la creació, l'ampliació, la modificació, la reforma, l'equipament, i el manteniment de centres i de serveis destinats a l'assistència de persones amb dependències, a càrrec d'entitats i d'institucions públiques o privades sense finalitat de lucre. Només poden rebre aquestes ajudes les institucions que compleixen les condicions que fixen aquesta Llei i les normes que la desenvolupen.

Article 44

El pressupost de la Generalitat ha de preveure anualment les partides pressupostàries corresponents per a dur a terme les activitats regulades per aquesta Llei.

Capítol V

Del règim sancionador

Article 45

Es consideren infraccions pel que fa a aquesta Llei:

a) L'incompliment d'allò que estableixen els articles 15, 16, 17, 18, 19, 24, 25, 26, 27, 31.1, 35 i 36

b) L'obstrucció o la negativa a subministrar dades o a facilitar les funcions d'informació, de vigilància o d'inspecció.

c) L'incompliment dels requisits, les obligacions i les prohibicions que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la despleguen.

Article 46

1. La infracció d'aquesta Llei és sancionada d'acord amb la graduació següent:

a) Multa de 500 pessetes per l'incompliment dels articles 26 i 27, si l'infractor és un usuari del servei o del centre.

b) Multa de 5.000 a 25.000 pessetes per l'incompliment dels articles 15.3, 16, 17, 18, 24 i 31.1.

c) Multa de 25.000 a 100.000 pessetes per l'incompliment dels articles 15.1 i 2, 19, 25 i 45.b i

d) Multa de 100.000 a 250.000 pessetes per l'incompliment dels articles 35 i 36.

2. Dins de cada grup, la quantia de les multes es determina atenent els criteris de risc per la salut, de posició en el mercat de l'infractor, de grau d'intencionalitat, de gravetat de l'alteració social produïda i de reincidència. S'entén per reincidència la comesa d'infraccions similars en un període de temps inferior als dos anys.

3. En els casos d'especial gravetat, de reincidència continuada i/o de transcendència sanitària de la infracció, es poden acordar com a sancions complementàries:

a) La suspensió temporal o definitiva de les activitats de l'empresa o la societat.

b) La clausura temporal o definitiva de l'empresa, els locals o els establiments.

4. En els casos a que fa referència el punt 3, s'acorda necessàriament com a sanció complementària la supressió, la cancel·lació o la suspensió, total o parcial, de tota mena d'ajut especial de caràcter financer que el particular o l'empresa infractors hagin obtingut o sol·licitat de la Generalitat.

5. Es consideren faltes lleus les infraccions dels articles 26 i 27; menys greus, les dels articles 15.3, 16, 17, 18, 24 i 31.1; greus, les dels articles 15.1 i 2, 19, 25, i 45.b) i c), i molt greus, les dels articles 35 i 36.

Article 47

1. El control del compliment d'aquesta Llei i la competència per a la imposició de sancions

corresponen, d'acord amb l'establert per reglament, als òrgans del Consell Executiu responsables de les matèries afectades i a les entitats locals, segons límits de quantia que la legislació del règim local autoritza.

2. El procediment per a imposar les sancions fixades per aquesta Llei s'ha d'ajustar a allò que disposa la Llei de procediment Administratiu sobre el procediment sancionador i la revisió d'actes per via administrativa.

3. No té caràcter de sanció la resolució de tancament dels establiments o de suspensió de les activitats que no compten amb l'autorització d'operativitat o que incompleixin les normes materials fixades per aquesta Llei fins que no es rectifiquen els defectes o es compleixen els requisits, ni la retirada d'anuncis que infringeixen aquesta Llei. Simultàniament, es pot incoar un expedient sancionador.

4. L'òrgan al qual correspon la competència sancionadora pot acordar com a mesura de precaució, i si s'escau com a sanció accessòria, el decomís de les mercaderies objecte de contravenció. Les despeses de transport i de desmuntatge són a càrrec de l'infractor.

5. Les infraccions de les mesures limitatives que estableix aquesta Llei per al personal al servei de l'Administració pública i del sector privat són sancionades d'acord amb les normes que en regulen el règim disciplinari.

Article 48

1. Les infraccions a què fa referència aquesta Llei prescriuen als sis mesos les corresponents a les faltes lleus; als dos anys, les corresponents a les faltes menys greus, i als cinc anys, les corresponents a les faltes greus i molt greus, a comptar des del dia en que s'han comès. La prescripció s'interromp en el moment que el procediment es dirigeix contra el presumpte infractor.

2. L'acció per a perseguir les infraccions caduca quan han transcorregut sis mesos des de l'última actuació administrativa, amb l'expedient corresponent incoat per l'autoritat competent, sempre que la causa d'aquesta inactivitat no sigui imputable a l'expedientat.

Article 49

1. Per a les multes no ingressades en període voluntari, l'Administració pot recórrer a la via de constrenyiment.

2. L'acció per a exigir el pagament de les multes prescriu en els terminis fixats per l'article 64 de la Llei General Tributària.

Disposició Addicional

Dins l'àmbit de competències de la Generalitat, les entitats públiques de Catalunya i les entitats privades que gaudeixen o volen gaudir d'alguna ajuda financera de la Generalitat, han d'adequar llurs accions informatives i sanitàries sobre la dependència de drogues no institucionalitzades al marc de referència que ha de definir el Departament de Sanitat i Seguretat Social.

Disposicions Finals

Primera

En funció del que estableixen aquesta Llei i la legislació aplicable, el Consell Executiu ha de fixar l'abast de les prestacions i els serveis que han d'oferir els centres de l'Institut Català de la Salut i de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials.

Segona

Als quatre mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Consell Executiu ha d'aplicar les mesures limitatives i de control que s'hi estableixen. Prèviament, ha de reglamentar el procediment sancionador.

Tercera

En el termini de tres mesos el Consell Executiu ha d'aprovar i ha de presentar al Parlament el pla d'actuacions previst per l'article 33.2.

Quarta

El Consell Executiu ha de revisar cada tres anys les quanties mínimes i màximes fixades per l'article 46.

Cinquena

S'autoritza el Consell Executiu perquè dicti les normes necessàries per a desplegar i aplicar aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Barcelona, 25 de juliol de 1985.

JORDI PUJOL
President de la Generalitat De Catalunya

JOSEP LAPORTE I SALAS
Conseller de Sanitat i Seguretat Social